

Toelichting

de onderstaande pagina's staan in deze volgorde:

<i>pagina 4</i>	<i>In de beklaagdenbank</i> <hr/> <i>pagina 1</i>
<i>pagina 2</i>	<i>pagina 3</i>

en kunnen daarom dubbelzijdig afgedrukt worden op één A4-tje.

Jezus realiseert Gods oorspronkelijke doel:

- Hij is het beeld van God en had een open en onbevangen relatie tot zijn Vader. Hij nam de schuld en straf van de zonde op zich om voor ons de weg naar de Vader vrij te maken.
- Jezus beheerst de machten van zonde, natuur en dood. Hij brak door de dood heen en opende daarmee de weg tot Gods eeuwige Koninkrijk.
- Jezus vervulde de beloften en maakte ze universeel, voor alle volken. Hij brak de 'muur van vijandschap' af (term van Paulus, Efeziërs 2:14). Hij gaf het zedingsbevel, opdat het bevrijdende evangelie de landen en tijden door zou gaan en Zijn gemeente zou groeien tot een ontelbare menigte.

Jezus maakt het beeld van God, de kracht van God en het volk van God zichtbaar in Zijn persoon en werk.

Dat alles wordt gerealiseerd door de Heilige Geest. Onze kerkelijke voorouders hadden dat al in de gaten toen ze de belijdenis uitspraken, dat ons leven pas echt anders kan worden *'als de Heilige Geest z'n intrek bij ons neemt en zo nieuwe mensen van ons maakt'* (Catechismus, zondag 3). Wedergeboorte heet dat.

De Heilige Geest werkt aan het herstel:

- a. Hij vernieuwt ons en schenkt ons de vrucht van de Geest; Hij legt het contact tussen ons en God (zie vooral Romeinen 8)
- b. Hij geeft de gaven van de Geest, bedoeld om Gods Koninkrijk zichtbaar te maken en daardoor te heersen over de vijandelijke machten en de schepping.
- c. De Heilige Geest inspireert, geeft woorden om te spreken, vervult mensen met Zijn kracht, doet mensen wedergeboren worden, geeft hen geloof en volharding. Zo groeit het volk van God, hier op aarde en in de hemel hierboven.

Het einddoel straks en buitengewoon hoopvol perspectief voor nu wordt beschreven in het laatste bijbelboek. Openbaring 21 en 22 bevat vele elementen die verkondigen dat eens alles hersteld zal zijn naar Gods plan en doel: God woont bij de mensen (21:3), Gods volk bij Hem (21:3 22:4), geen verbrokenheid meer (21:4), de levenbrengende rivier (22:1), de levensboom (22:2), heersen als koningen (22:5).

Ds. Johan Trommel

In de beklagdenbank

bijbels onderwijs over de kracht van de zonde
en het herstel waar God aan werkt

LEERDIENST

Gods bedoeling

God heeft niet voor niets de aarde en die daarop wonen, geschapen. De schepping is één groot getuigenis van Gods grootheid en majesteit. Dat lezen we o.a. in Psalm 19:2 : *'De hemel verhaalt van Gods majesteit,*

het uitspansel roemt het werk van Zijn handen'

en Romeinen 1:20 :

'Zijn onzichtbare eigenschappen zijn vanaf de schepping van de wereld zichtbaar in Zijn werken, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand waarneembaar'.

Ook de mens is er niet voor niets. Gods bedoeling is, dat wij in een eeuwig durende relatie met Hem zouden leven. We vinden dat terug in Genesis 3: God wandelt in de tuin en zoekt de nabijheid van de mens. Zó was de relatie bedoeld. Anders gezegd: Gods doel is dat Hij woont bij de mensen, dat er een relatie is van *nabijheid*: er zijn voor elkaar.

Vanuit onze kerkelijke traditie krijgen we dat ook mee → Heidelbergse Catechismus, zondag 3: *'God heeft de mens als Zijn evenbeeld gemaakt. Dus toen waren ze goed, trouw en oprecht. Daarom konden ze één God, die hen gemaakt had, kennen zoals Hij is. Ze konden met heel hun hart van Hem houden; en ze gingen heel vertrouwelijk met Hem om. Met hun hele manier van leven konden ze Hem vereren, voor altijd'* (vertaling van dr. Lambert Wierenga).

In de beschrijving van de schepping van de mens (Genesis 1) staan 3 dingen:

- de mens is geschapen als evenbeeld van God
- de mens krijgt de opdracht te heersen over de schepping, onderkoning onder de Koning
- de mensheid mag de aarde bevolken, vruchtbaar zijn en uitgroeien tot een groot volk

Drie woorden passen daar bij: beeld van God, kracht van God, volk van God.

Er was harmonie:

- tussen de mens en zijn God
- tussen de mensen onderling (geen schaamte)
- tussen mens en natuur
- in het innerlijk van de mens.

Totdat.....

De breuk

De vreselijke breuk ontstond toen de mens geen genoegen nam met de plaats die God hem en haar gegeven had: wij wilden net als God zijn.

Onbegrijpelijk, maar het gebeurde toch!

Gods doel was: *nabijheid*. Maar *nabijheid* wordt een ramp als de relatie verstoord is. Daarom verstopten Adam en Eva zich voor God en kon Hij hun nabijheid ook niet langer verdragen en stuurde hen weg uit het paradijs.

Valt God hier iets te verwijten? Nee. God heeft de mens zó gemaakt, dat Hij in staat was tot trouw en gehoorzaamheid aan zijn Schepper en Vader. Treffend en ontmaskerend wordt de breuk met God beschreven door de Catechismus: *de menselijke natuur is slecht geworden 'door de zondeval, de ongehoorzaamheid van de eerste mensen, onze voorouders Adam en Eva. Toen, in het paradijs al, is onze natuur zo vergiftigd, dat wij allemaal als slechte mensen worden verwekt en geboren (...)' 'Opge-stookt door de duivel zijn Adam en Eva willens en wetens ongehoorzaam geworden'* (zondag 3 en 4).

Het is een echo o.a. van Psalm 51:7: *'Ik was al schuldig toen ik werd geboren, al zondig toen mijn moeder mij ontving'*.

Deze bijbelse leer staat lijnrecht tegenover de humanistische visie dat de mens van nature goed is.

De gevolgen van deze onbegrijpelijke opstand en ongehoorzaamheid zijn rampzalig en ellendig:

- de meest ingrijpende breuk is die tussen de mens en God; overal in de Bijbel kom je tegen dat mensen terug verlangen naar Gods nabijheid;
- verstoorde en verbroken relaties tussen mensen onderling; de geschiedenis van God met de mensen vertoont een diep spoor daarvan, te beginnen bij de moord op Abel;
- de verstoorde relatie tot de schepping; dorens en distels, rampen en misoogsten, milieuvervuiling. Noem maar op, het vertoont de onvolmaaktheid en de *zinloos-*

heid waar de schepping aan ten prooi gevallen is (woorden van Paulus in Romeinen 8:20);

- innerlijke onrust, onvrede, verlangen naar uitkomst en redding; lees de Psalmen maar eens en je ontmoet vele mensen in nood die snakken naar redding, uitkomst, verlossing, ze verlangen naar God en Zijn nabijheid - heel herkenbaar!

De Bijbel gebruikt verschillende woorden voor 'zonde'.

Zonde - betekent: je doel missen, n.l. leven in Gods nabijheid en tot Zijn eer

Overtreding / wandaad - bewuste opzettelijkheid: je losrukken uit de relatie met God, grenzen overschrijden (n.l. van gehoorzaamheid aan God)

Ongerechtigheid / schuld - krom maken wat recht is en goed praten wat fout is, excuses en smoesjes bedenken; maar het is 'schuld voor God'

In Psalm 51 komen we al deze begrippen tegen.

In de beklagdenbank

De trieste balans is: aangeklaagd en schuldig bevonden.

Van drie kanten komt die aanklacht:

- De duivel probeert het bij God - zie vooral het boek Job
- God zelf klaagt Zijn volk aan; zie b.v. de aangrijpende passages in Jesaja 41:21-29 en 43:22-28.
- Ons geweten klaagt ons aan. Maar dat gebeurt niet zomaar. Dan kan pas omdat God met ons opnieuw begonnen is.

Het oordeel is: schuldig bevonden. *'En omdat we aan God, de allerhoogste Koning, ongehoorzaam zijn geweest, verdienen we ook de allerhoogste straf'* (Catechismus, zondag 4).

Gods herstelplan

God verlangt naar herstel van de relatie, zodat Hij weer kan wonen onder de mensen en ons *nabij* kan zijn. Heenwijzingen daarvan zijn: tabernakel, tempel, offers.

Het grote keerpunt van de geschiedenis is de komst van Gods Zoon naar de aarde. Hij is; Immanuel, God met ons, *God in onze nabijheid*.